

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Sukupuoliroolit istuvat tiukassa - kyky synnyttää asettaa naiset ensisijaiseen hoivaajan rooliin

Pirjatanniemi, Elina

Published in:
Turun Sanomat

Julkaistu: 25/06/2020

Document Version
(Vertaisarvioitu versio, jos kysymyksessä on tieteellinen julkaisu)

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Pirjatanniemi, E. (2020). Sukupuoliroolit istuvat tiukassa - kyky synnyttää asettaa naiset ensisijaiseen hoivaajan rooliin. *Turun Sanomat*, 2020(25.6.).

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Turun Sanomat, 25.6.2020

Elina Pirjatanniemi

Puolustusvoimien kirkollisten asioiden johtaja, kenttäpiispa Pekka Särkiö julkaisi juhannussunnuntaina Kotimaa-lehden verkkosivuilla blogikirjoituksen, jossa laitettiin nainen kunnolla paikalleen. Kirjailija Veikko Huovisen tekstiä siteeraten kenttäpiispa kehotti naisia tekemään lapsia ja hoitamaan ne, sekä laittamaan ruokaa ja ompelemaan.

Maanantaina blogi poistui näkösalta Särkiön anteeksipyyntöjen saattelemana. Puolustusvoimat ja Särkiö itse vakuuttivat, että kaikkien ihmisten ehdottomaan tasa-arvoon ja jakamattomaan ihmisarvoon on sitouduttu. Tiedän että anteeksipyyttäminen on vaikeaa. Siihen pitää suhtautua armeliaasti. Joten saat anteeksi, kenttäpiispa. Puolustusvoimien tiedotukselle toivottelen jaksamista. Joskus joutuu siivoamaan muidenkin jälkiä.

Tämänkaltaiset rimanalitukset voisi tietysti vain ohittaa. Blogitekstin edustamassa naiskäsitelyssä ei kuitenkaan ole kyse vain yhden ihmisen taantumisesta vuosisadan alun tunnelmiin. Tällaisille teksteille löytyy laajempaa kaikupohjaa maailmanlaajuisesti ja myös Suomessa. Myönnän siten olevani vieläkin hieman tuohtunut, mutta enimmäkseen olen vain valtavan väsynyt tähän vanhaan virteen.

Aluksi todettakoon, että olen synnyttänyt ja lapseni aikuisiksi hoitanut, olen heidät myös säällisesti yleensä ruokkinut ja kyllä, olen jopa ommellut. Olen myös silittänyt, pessyt, keräillyt ja koonnut. Olen aikatauluttanut omaa ja muiden arkea, juossut neuvoloissa ja leiponut niitä pannahisen mokkaruutuja myyjäisiin. Olen vastannut vähintään 400 kertaa kuukaudessa kysymykseen, jossa kysellään mihin jokin tavara kotona on hävinnyt. Samalla olen kirjoittanut väitöskirjan ja yrittänyt selviytyä akatemisen maailman arvaamattomissa karikoissa.

Viimeiset kaksikymmentä vuotta olen tehnyt paljon töitä niin kotona kuin työpaikallakin. Mielekästä tämä on ollut, se on selvä. Nyt lapset lähtevät pesästä ja etsivät itse oman tiensä (ja tavaransa). Jos tekisin kaiken uudelleen, päästäisin itseni paljon helpommalla. Se on neuvo, jonka aion iskostaa tyttärieni tajuntaan. Delegoi, valikoi, äläkä kannu niin huonoa omaatuntoa.

Sukupuoliroolit istuvat tiukassa ja ne rajoittavat naisten, miesten ja muiden elämää. Nuorena en olisi tällaista uskonut. Vähitellen kokemuksia alkoi karttua. Kehittyvä tytön vartalo ei ollutkaan minun omani, vaan yhteistä omaisuutta, jota sai vapaasti kommentoida. Myöhemmin avioitumisen jälkeen alkoivat vatsankummun tuijottelut ja utelut jälkikasvusta. Raskaana ollessa täysin vieraat ihmiset halusivat silittää mahaani, kun se oli niin söpö.

Naisen, ja erityisesti naisen ruumiin, pakottaminen johonkin rooliin, tehtävään ja muottiin seuraa meitä sukupolvesta toiseen. Oman sukupolveni naisilla on toki ollut vapaus kouluttautua, tehdä uraa ja kehittää itseään kodin ulkopuolella monin tavoin. Samalla meillä on ollut kova paine hoitaa se perinteinenkin rooli. Kokemuksesta tiedän, että asetelmasta ei pääse eroon, vaikka kotona tasa-arvo toteutuisi. Kyky synnyttää asettaa naiset jatkuvan tarkkailun alaisuuteen ja ensisijaiseen hoivaajan rooliin.

Siksi maanittelut vauvojen tekoon eivät enää jaksu naurattaa.

Vanhakantaisista sukupuolirooleista vapautuminen on koko yhteiskunnan etu. Kun kukin meistä saa vapauden olla oma itsensä, olipa sitten mies, nainen tai joku muu, meillä kaikilla on parempi olla.

NOSTO: Nyt lapset lähtevät pesästä ja etsivät itse oman tiensä (ja tavaransa). Jos tekisin kaiken uudelleen, päästäisin itseni paljon helpommalla.